

## Arrest

nr. 179 182 van 12 december 2016  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 25 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 oktober 2013 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. ACER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende, bij aangetekend schrijven van 14 mei 2012, een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. Op 2 augustus 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om, op

medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd onontvankelijk wordt verklaard. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij aangetekend schrijven van 4 september 2012 diende verzoeker een tweede aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 24 mei 2013 de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf van 4 september 2012 onontvankelijk wordt verklaard. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.5. Bij aangetekend schrijven van 10 september 2013 diende verzoeker een derde aanvraag in om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.6. Op 9 oktober 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij verzoekers derde aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoeker op 24 oktober 2013 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

*“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 10.09.2013 bij onze diensten werd ingediend door:*

*[A.M.] [...]*

*nationaliteit: Macedonië (Ex-Joegoslavische Rep.)*

*[...]*

*in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is*

*Redenen:*

*Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.*

*Op 24.05.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 04.09.2012. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 04.09.2012. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene, zie ook het advies in de gesloten omslag in bijlage. In de beslissing dd. 24.05.2013 werd reeds geoordeeld dat de aandoening(en) van betrokkene niet direct levensbedreigend zijn.*

*Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”*

Dit is de bestreden beslissing.

## 2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

### 3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de formele en de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van het recht van verdediging.

Hij verschaft de volgende toelichting:

*"De aangehaalde wetsbepalingen leggen de verplichting tot formele en materiële motivering die op de tegenpartij rust, vast, net als de plicht om zich niet schuldig te maken aan machtsoverschrijding.*

*Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:*

*"De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed.*

*Aan artikel 62 Vreemdelingenwet is slechts voldaan wanneer de motivering van de administratieve beslissing afdoende en toereikend is (R.v.St., nr. 43.522, 29 juni 1993, R.A.C.E., 1993), en meer bepaald passend, nauwkeurig en relevant (R.v.St., nr. 53.583, 7 juni 1995, Rev.dr.étr. 1995, 326) of nog duidelijk, nauwkeurig en ter zake dienend (R.v.St. nr. 42.199, 8 maart 1993, R.A.C.E., 1993).*

*Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen het volgende:*

*"Artikel 2: De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.*

*artikel 3: De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn."*

*De motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur vereist dat de motivering van een bestuurshandeling die een aanvraag verwerpt volledig, precies en relevant is (R.v.St, nr. 55.056, 7 september 1995, Rev.dr.étr. 1996,249).*

*Verzoeker meent dat bovenvermelde rechtsregels door de Dienst Vreemdelingenzaken in casu werden geschonden en dat alleszins de materiële motiveringsplicht werd geschonden.*

*Verzoeker vordert dan ook op grond van een schending van materiële maar ook de formele motiveringsplicht de vernietiging van de bovengenoemde beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken.*

*De motivering van de dienst Vreemdelingenzaken is op geen enkele wijze afdoende, nauwkeurig en volledig.*

*Verwerende partij beperkt zich ertoe in haar beslissing aan te halen dat de gezondheidstoestand van verzoeker ongewijzigd zou zijn ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 04.09.2012, en dat het voorgelegde medisch getuigschrift slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene bevestigt.*

*Verzoeker kan niet akkoord gaan met een dergelijke stereotype afwijzing van zijn verzoek tot regularisatie, aangezien de aandoeningen waaraan hij lijdt nog steeds van die aard zijn dat een aangepaste behandeling noodzakelijk is. De aandoening van verzoeker werd voorheen wel weerhouden als een ernstige toestand die een reëel risico zou kunnen inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt.*

*Er is dan geen enkele afdoende motivering waarom verwerende partij de aanvraag van verzoeker niet ten gronde zou moeten beoordelen, dan wel zelf enig onderzoek zou uitvoeren.*

*Om een verblijf te bekomen op grond van medische redenen dient de medische toestand van de vreemdeling een zekere ernst te vertonen. Meer bepaald is vereist dat de ziekte, ongeacht de aard ervan, een zekere ernst vertoont om een reëel beletsel voor de uitvoering van de uitvoeringsmaatregel te kunnen vormen.*

*(Zie BROUCKAERT S., "Medische aspecten van het vreemdelingenrecht en artikel 3 van het EVRM. Een overzicht van rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens, de Raad van State en de burgerlijke rechtbanken", T. Vreemd., 2005, 196).*

*Er is niet vereist dat de ziekte levensbedreigend is, het kan volstaan dat bv. gespecialiseerde zorgverstrekking nodig is.*

*(zie bv. Kort.ged. Brussel, 13mei1998, RDE, 1998, 240) of nog dat regelmatige consultaties nodig zijn (continuïteit in de zorgverstrekking (zie bv. Kort.ged. Brussel, 14 augustus 1996, T. Vreemd., 1996, 373)).*

*De Raad van State voegt hieraan toe: "ce qui est en cause n'est pas la stabilité d'un état de santé, mais bien sa gravité et la constance de soins qu'il appelle."*

*(zie RVS, nr. 62.844, 30 oktober 1996).*

*Bovendien dient verwerende partij na te gaan of de vreemdeling in zijn land van herkomst over de nodige medische zorgverstrekking kan beschikken. Indien blijkt dat dit niet onderzocht is, dan is er manifeste schending van het zorgvuldigheidsbeginsel zoals in casu aan de orde is."*

*Verzoeker stelt echter wel vast dat verwerende partij het spel niet op een eerlijke wijze speelt.*

*Verzoeker stelt vast dat artikel 9 § 1 bestaat uit twee delen:*

*- lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling*

*- wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.*

*Verzoeker vraagt zich af of verwerende partij tevens onderzocht heeft of er een adequate behandeling mogelijk is in zijn land van herkomst.*

*In het verzoekschrift staat duidelijk de ernst van de aandoening vermeld.*

*De vraag die verzoeker zich stelt is 'waarom' zijn ziekte geen aandoening is die een reëel risico inhoudt voor zijn leven indien deze niet adequaat behandeld wordt.*

*Ook een blik op de gesloten omslag alwaar 'het waarom' zou moeten worden verhuld brengt geen verheldering.*

*Verzoeker stelt aldus terecht vast dat de raad voor vreemdelingenbetwistingen eveneens kan vaststellen dat er aan de materiële motiveringsplicht niet is voldaan.*

*De motieven, zijnde het waarom, dienen in de beslissing te worden veruitwendigd.*

*Verzoeker heeft een medisch attest voorgelegd en heeft zijn aandoening in het bijhorend verzoekschrift uitvoerig beschreven.*

*Doch enkel motiveren dat de medische toestand van verzoeker ongewijzigd is gebleven en dat deze reeds eerder werd beoordeeld als behandelbaar in het thuisland, kan de toets met artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering niet doorstaan.*

*Deze uiterst beperkte motivering druist in met wat hoger werd gesteld, namelijk dat de motivering van een beslissing evenredig moet zijn met het belang ervan. In casu heeft deze beslissing voor verzoeker zeer verstreckende gevolgen daar deze oordeelt over het verblijf van verzoeker.*

*Deze uiterst summiere motivering van DVZ staat dan ook in contrast met het belang van de beslissing voor verzoeker.*

*Bovendien is het zo dat wanneer een bestuur een discretionaire bevoegdheid heeft in het nemen van beslissingen, deze uitgebreider gemotiveerd dienen te worden.*

*Gezien verzoeker de motieven niet begrijpt die dienst vreemdelingen aanvoert, en hem aldus niet in staat stelt te begrijpen op welke feitelijke gegevens de bestreden beslissing haar steun vindt, is er derhalve NIET voldaan aan de motiveringsplicht.*

*Een rechtshandeling die niet voldoet aan de motiveringsplicht zoals vermeld in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen maakt deze handeling nietig gezien dit een schending is van een substantiële vormvereiste.  
Het middel is derhalve ernstig.*

*Er is echter meer...*

*Verzoeker heeft hierboven al gesteld dat de dienst vreemdelingenzaken het spel niet ernstig en eerlijk speelt.*

*Verzoeker stelt vast dat de bestreden beslissing met geen woord rept over de mogelijke behandeling.*

*Niettemin is er in het verzoekschrift uitgebreid gemotiveerd dat de behandeling die verzoeker dient te volgen, zijnde medicatie, problematisch wordt in Macedonië gezien dat land met een tekort aan geneesmiddelen zit.*

*Niettemin stelt artikel 9 §1 1 juncto §4 van de Vreemdelingenwet dat ook de toegang tot de medicatie dient te worden nagegaan eveneens in de ontvankelijkheidsfase.*

*Indien verzoeker niet aan de nodige medicijnen kan geraken, wat hij duidelijk in het verzoekschrift heeft opgeworpen, dan lijdt verzoeker uiteraard wel aan een aandoening die levensbedreigend is, zoals vermeld in artikel 9 ter § 1.*

*Op heden, hier ten lande, is de aandoening niet meer levensbedreigend gezien verzoeker toegang heeft tot de nodige geneesmiddelen. Doch de vraag stelt zich of hij deze toegang heeft in zijn thuisland. Zoals hierboven beschreven is dit niet aan de orde.*

*De dienst vreemdelingenzaken dient eveneens te motiveren indien zij de aanvraag onontvankelijk wenst te verklaren of verzoeker een levensbedreigende aandoening heeft of niet op heden dit verband houdt met het feit of hij hier ten lande toegang heeft tot de nodige geneesmiddelen.*

*De dienst vreemdelingenzaken heeft het nagelaten om ook maar op enige wijze na te gaan of er een toegang bestaat in het land van herkomst van verzoeker tot de nodige medicijnen en indien hij terugkeert naar zijn land van herkomst, alwaar er geen toegang is tot medicijnen, zijn aandoening niet als levensbedreigend zal worden beschouwd.*

*Artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 in samenlezing met artikel 62 Vw heeft tot doel dat de bestuurde, zelfs als de beslissing niet wordt aangevochten, hem in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat er kan worden beoordeeld of er aanleiding bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.*

*Artikel 2 en 3 van de voormelde wet verplicht de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overweging op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op afdoende wijze.*

*Het begrip afdoende impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de beslissing.*

*Gezien er geen enkele motivering is omtrent de toegang tot de gezondheidszorg staat deze summiere motivering niet evenredig met het belang ervan.*

*Deze beslissing heeft voor verzoeker wel heel verstrekkende gevolgen gezien zijn verblijf ervan afhangt.*

*Ook hier is het middel derhalve gegrond en is niet voldaan aan de nodige motiveringsplicht."*

3.2.1. De Raad merkt op dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals bepaald in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, tot doel heeft de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief wordt weergegeven op grond waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt immers, met verwijzing naar artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet, gemotiveerd dat verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk is omdat werd vastgesteld dat de elementen die hij aanvoerde ter ondersteuning van deze aanvraag reeds werden aangebracht bij een voorgaande aanvraag om tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd. Verweerder heeft nader uiteengezet dat op 24 mei 2013 reeds een beslissing werd genomen omtrent verzoekers aanvraag van 4 september 2012 om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd en dat in het bij de nieuwe aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd gevoegde standaard medisch getuigschrift de voorheen reeds aangehaalde gezondheidsproblematiek wordt bevestigd. Deze motivering, waarbij de individuele situatie van verzoeker wordt weergegeven, kan niet worden afgedaan als stereotiep en is, in het licht van wat is bepaald in artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet, wel degelijk pertinent en draagkrachtig. Ze laat verzoeker toe om zijn rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangetoond.

3.2.2. De door verzoeker aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht dient in voorliggende zaak te worden onderzocht in het raam van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet. Voormelde wetsbepaling luidde op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen als volgt:

*“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :*

*[...]*

*5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”*

Uit deze bepaling blijkt dat verweerder een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die werden ingeroepen ter onderbouwing van een aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf te worden gemachtigd voorheen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoeker bij aangetekend schrijven van 4 september 2012 een aanvraag indiende om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd. Hij bracht hierbij een standaard medisch getuigschrift aan waarin wordt aangegeven dat hij lijdt aan een ernstige depressie met stress, angsten en psychosomatische problemen, waarbij wordt verwezen naar een mogelijk risico op zelfdoding en psychotische decompensatie bij een stopzetting van de behandeling met onder meer Alprazolam en Seroxat.

Verzoeker bracht bij zijn tweede aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd een standaard medisch getuigschrift aan waarbij opnieuw wordt toegelicht dat hij lijdt aan een ernstige depressie, met paniek, angsten en psychosomatische problemen en waarbij wordt verwezen naar zelfmoordgedachten en de mogelijkheid van agressie jegens hemzelf en anderen bij een stopzetting van zijn behandeling met Alprazolam en Seroxat.

De stellingname van verweerder dat het nieuwe standaard medisch getuigschrift van 27 juni 2013 een eerder aangehaalde medische toestand slechts bevestigt kan, gelet op voorgaande vaststellingen aangaande de gronden waarop zijn eerste machtigingsaanvraag was gebaseerd, derhalve niet als incorrect of kennelijk onredelijk worden beschouwd. Verzoeker bevestigt het feit dat het om dezelfde aandoening gaat ook impliciet aangezien hij betoogt dat “*de aandoening*” waaraan hij lijdt “*voorheen wel werd weerhouden als een ernstige toestand*”.

Daarnaast moet erop worden gewezen dat wanneer door verweerder of de door hem aangestelde ambtenaar-geneesheer wordt vastgesteld dat een aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd onontvankelijk is omdat de aangevoerde medische problematiek reeds werd ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf te worden gemachtigd geen verder inhoudelijk onderzoek meer vereist is. Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd in zijn standpunt dat verweerder, na te hebben vastgesteld dat de gezondheidsproblemen die werden aangevoerd reeds eerder werden aangevoerd, geen toepassing kon maken van de bepalingen van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet zonder eerst te hebben onderzocht of de ingeroepen medische problemen geen reëel risico inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit of op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling voor deze problemen bestaat in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft en zonder te hebben uiteengezet waarom hij geen dergelijk reëel risico weerhoudt.

De stelling van verzoeker dat *“artikel 9§ 1 iuncto §4 van de Vreemdelingenwet”* bepaalt dat verweerder *“eveneens in de ontvankelijkheidsfase”* de toegang tot medicatie dient te onderzoeken mist feitelijke grondslag. Artikel 9ter, § 4 van de Vreemdelingenwet voorziet namelijk enkel dat wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de vreemdeling die verzoekt om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf te worden gemachtigd handelingen heeft gepleegd zoals bedoeld in artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet deze vreemdeling wordt uitgesloten van de mogelijkheid om op medische gronden tot een verblijf te worden gemachtigd met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker al de bedoeling zou hebben om te willen verwijzen naar artikel 9ter, § 3, 4° van de Vreemdelingenwet, waarin is bepaald dat verweerder een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk kan verklaren omdat de aangevoerde medische problematiek kennelijk niet kan worden beschouwd als een ziekte in de zin van artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan het volstaan te stellen dat zijn betoog niet dienstig is aangezien er in casu geen toepassing werd gemaakt van artikel 9ter, § 3, 4° van de Vreemdelingenwet om zijn aanvraag om machtiging tot verblijf van 10 september 2013 onontvankelijk te verklaren. Het gegeven dat verweerder, indien hij toepassing maakt van artikel 9ter, § 3, 4° van de Vreemdelingenwet om een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk te verklaren op grond van de vaststelling dat de aangevoerde medische problematiek kennelijk niet kan worden beschouwd als een ziekte in de zin van artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in regel eerst zal dienen na te gaan of een behandeling en de vereiste medicatie in het land van herkomst van de vreemdeling die vraagt om, op medische gronden, tot een verblijf in het land te worden gemachtigd beschikbaar en toegankelijk zijn, laat ook niet toe te concluderen dat dit onderzoek dient te gebeuren wanneer verweerder een ander motief gebruikt om een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk te verklaren.

De beschouwingen van verzoeker leiden niet tot het besluit dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder of de door hem aangestelde controlearts beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

3.2.3. Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat verweerder na een deugdelijk onderzoek en op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

3.2.4. Verzoekers uiteenzetting laat tevens niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

3.2.5. Verzoeker laat voorts na op een voor de Raad begrijpelijke wijze uiteen te zetten waarom hij meent dat artikel 3 van het EVRM en het recht van verdediging werden geschonden bij het nemen van de bestreden beslissing, zodat deze onderdelen van het middel bij gebrek aan de vereiste toelichting onontvankelijk zijn.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend zestien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,  
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK